

[Fr. Andersen (Holbæk A.)]

Maade at argumentere paa, synes jeg, jeg har Ret til at hævde, at det ærede Medlems sunde Sans maa være af en egenartet og efter min Mening af en noget tvivlsom Beskaffenhed.

Thi naar det ærede Medlem paastaar, at Arbejder af den Natur, her er Tale om, under alle Forhold er udelukket i Vinterhalvaaret, har det ærede Medlem glemt at se paa, hvad der foregaar rundt omkring i Kommunerne. Der er ingen, heller ikke vi, som er Tilhængere af Forslaget, der tænker paa at forlange noget, som i saglig og praktisk Henseende er uigennemførligt. Der er ingen, som vil bestride, at der i Vinterhalvaaret kan forekomme Perioder, hvor Naturforholdene er af den Art, at alt Arbejde maa standses. Men hverken det ærede Medlem Hr. Ulrich eller andre vil være i Stand til paa Forhaand at sige, hvorledes Vinteren former sig, og vi andre er dog i Stand til at henvise til, at man rundt omkring i Kommunerne Aar efter Aar ser sig i den Nødvendighed, ogsaa under Hensyn til Ønsket om at skaffe Arbejde, at henlægge meget betydelige Vejarbejder til Vinterhalvaaret.

Jeg vil ogsaa sige, at det var et uheldigt Billede, det ærede Medlem Hr. Ulrich brugte, naar han vilde søge at skabe Modvillie mod Forslaget ved at sige, at Staten gennem dette Forslag agerede Barnepige overfor Kommunerne; det var en Krænkelse af det kommunale Selvstyre. Nu har jeg i en meget lang Aarrække været Kommunalmand, og jeg mener ogsaa at være Tilhænger af det kommunale Selvstyre; men skal det krænkes paa den Façon, at man fra Statens Side reserverer meget betydelige Kapitaler til Formaal, som vi skal fremme indenfor Kommunerne, vil jeg sige, at jeg kan taale en Del saadan Krænkelse, førend jeg begynder at reagere, og det tror jeg er noget, der ikke gælder for mig alene, jeg tror, det er ret almindeligt.

Det vilde have været bedre, hvis det ærede Medlem vil bruge Billeder af den Art, om han havde karakteriseret Lovforslaget ved at sige, at Staten i dette Spørgsmaal var saadant en rar, gammel Onkel, eller allerbedst, hvis det ærede Medlem vilde have ramt noget, der var Logik i, at Staten kunde sammenlignes med et Familieoverhoved, der ydede Familiemedlemmerne et Forskud paa et Tilgodehavende, som de senere skulde have udbetalt. For saaledes er det.

Endelig gjorde det ærede Medlem en Bemærkning om, at kun en ringe Del af

Udgiften vilde gaa til Arbejdsløse. Dette er kun en Paastand. Jeg vil mene — og jeg taler her ud fra praktisk Erfaring som Kommunalmand —, at det er et Spørgsmaal, som ikke bliver afgjort hverken af den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti eller andre her i Salen. Det Spørgsmaal bliver afgjort under Hensynet til, hvad Forholdene i de enkelte Kommuner maatte tilraade Kommunalbestyrelserne at foretage sig, og der tror jeg nok, de skal handle praktisk. De vil være interesseret i, at Arbejdet kommer til at beskæftige saa mange som muligt, saa Maskinforskrækkelsen er heller ikke brugbar.

Til Slut skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Ulrich, som noget urimeligt i den Forbindelse kom ind paa at tale om Regentskabet i Kalundborg nu, at jeg er meget villig til andetsteds til enhver Tid overfor det ærede Medlem at beskæftige mig dermed, og jeg under ham gerne den fornødne Tid til at undersøge, hvad det er, han vil beskæftige sig med i denne Sag, men jeg synes ikke, det har noget med den foreliggende Sag at gøre.

Jeg skal paa ny anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling og hurtig Fremme. Det er mit Haab, at vi trods alt maa kunne enes om at faa en god Lov ud deraf.

Hedelund: Det glædede mig, at den højtærede Minister begyndte med at anerkende, at man her i Tinget plejede at behandle de Forslag, som kom fra Trafikministeriet, ud fra rent saglige Synspunkter. Men jeg maa jo dertil sige, at naar man har kunnet gøre det, enten det har været den nuværende højtærede Minister eller andre, der har været Trafikminister, har det været, fordi man fra dette Ministerium som Regel har faaet Lovforslag, som ene og alene har baaret det saglige Præg.

Imidlertid har vi jo den Opfattelse, som jeg gjorde mig til Talsmand for i Gaar, at i det Lovforslag, som her foreligger, har det høje Trafikministerium ikke fulgt den Praksis, det tidligere har fulgt, at fremsætte Forslag, der ene og alene bar det saglige Præg. Vi har den Opfattelse, at det partipolitiske her er kommet til at spille en ikke uvæsentlig Rolle.

Op naar den højtærede Minister mener, at jeg ved min Ordførertale i Gaar ikke har behandlet dette Forslag sagligt, saa tror jeg nu alligevel, at den højtærede Minister skal være forsigtig med at sætte Skillelinien saaledes, at naar man kan være med til at søge et Forslag fra et Ministerium